

Jouni Kurola
dosentti, ylilääkäri
KYS, Ensihoitopalvelut
jouni.kurola@kuh.fi

SIMULAATIOITA YKSISSÄ KANSISSA

► Simulaatio oppimis- ja opettamis- menetelmänä tuntuu tutulta, mutta arvelisin suurimman osan lukijoista mieltävän sen lähinnä teknisten taitojen oppimismenetelmäksi. Nuorempi sukupolvi lienee jo perusopetuksen aikana tutustunut simulaatioon ja sen mukanaan tuomaan havainnollistavaan ja käytännönläheiseen tapaan opettaa myös erilaisia tilanne- ja oppimiskokonaisuuksia moniammatillisesti.

Tämä kirja avaa lukijalle simulaatiomaailmaa varsin kokonaisvaltaisesti ja soveltuu niin aloittelijalle, kuin simulaatio-opetukseen perehtyneelle.

Ensimmäisissä kappaleissa käsitellään yleisesti simulaatio-oppimisen käytettävyyttä ja soveltuvuutta terveydenhuoltoon. Lisäksi syvennyttään pedagogiikan saloihin varsin seikka-peräisesti. Varmaankin erittäin hyödyllistä tietoa terveydenhuollossa ilman varsinaista pedagogista koulutusta opetustyötä tekeville.

Simulaatio-ohjaamiseen liittyy koulutusta, oppimistilannetta sekä sen suunnittelua kuvataan omissa kappaleissa. Mielestäni nämä avaavat lukijalle hyvin kuinka tärkeää on huolellinen oppimiskokonaisuuden etukäteissuunnittelu, joka on monesti aivan liian aliarvostettu- ja resurssoitu asia.

Simulaatiokeskuksien toiminnasta ja niihin tarvittavista laitteista on omat kappaleet. On selvää, että simulaatiovälineillä pyritään luomaan elävyyttä oppimistilanteisiin, mutta varsin hyvin on kuvattu se, että hyvään lopputulokseen voidaan päästä arvioimalla teknisiä tarpeita suhteessa oppimistavoitteisiin. Kaikki tilanteet eivät tarvitse ”high-tech” –välineitä, kuten esimerkiksi lääkehoito.

Allekirjoittaneelle mielenkiintoisimmat kokonaisuudet olivat kappaleet, jotka käsitelivät moniammatillista simulaatio-oppimista, viestintää ja jälkipuintia. Näiden periaatteiden hyödyntäminen

niin perusopetuksessa kuin vartuneimpienkin ammattilaisten täydennyskoulutuksessa on avain hyvään lopputulokseen. Kappaleissa on varsin hyvin valotettu, kuinka merkityksellistä on oikeanlainen kommunikaatio erityisesti isoissa ryhmissä työskennellessä, eli juuri niissä tapahtumissa, joissa simulaatioharjoittelu havainnollistaa puutteita ja kehittämiskohteita. Näiden tilanteiden ennakkoluuloton ja avoin käsittely simulaatioiden jälkipuinnissa on silmät avaava oppimistilanne ammattilaisellekin.

Ainoa kehitettävä asia, jota soisin kirjassa käsiteltävän enemmän, on oppimistilanteiden tavoitteenasettelu. Vaikka sitä on käsitelty muutamissa kappaleissa, olisi se ansainnut oman kappaleensa.

Kokonaisuutena voi onnitella kirjan toimituskuntaa ja kirjoittajia asiantuntevasta tietopaketesta terveydenhuollon koulutustarpeisiin. Tästä on hyvä jatkaa opetuksen kehittämistä. ■

*P Rosenberg,
M Silvennoinen,
MM Mattila, J Jokela (toim)*
**Simulaatio-oppiminen
terveydenhuollossa**
Fioca
ISBN 978-951-8944-51-8. 200 sivua.
Hinta 69,50 €.